

תת"ע 8035/11/13 - מדינת ישראל נגד איילת פרץ אביגנר

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 8035-11-13 מדינת ישראל נ' איילת פרץ אביגנר
תיק חיצוני: 23110365907

בפני	כב' השופטת שרית קריספין-אברהם
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמת	איילת פרץ אביגנר

פסק דין

הנאשמת זכאית מחמת הספק

כנגד הנאשמת נרשמה, ביום 3.7.13, הודעת תשלום קנס בגין שימוש בטלפון נייד, בעת שהרכב בתנועה, שלא באמצעות דיבורית המותקנת ברכב (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 28(ב) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961.

הנאשמת כפרה באישום המיוחס לה וביום 27.1.14, נשמעו הראיות בתיק.

מטעם המאשימה, העיד רס"ב יאיר לוי, עורך הדו"ח והוגש הדו"ח שסומן ת/1.

מטעם ההגנה, העידו הנאשמת ועדת הגנה, הגב' רותי פרץ.

על פי גרסת המאשימה, ביום 3.7.13, בסמוך לשעה 14:47, נהגה הנאשמת ברכב ברמת גן, ברחוב אבא הלל, מכיוון רחוב ביאליק, לכיוון רחוב התקווה ובהגיעה לבית מספר 82, נצפתה על ידי העד כאשר היא אוחזת, בידה הימנית, בטלפון נייד, אל מול פלג גופה העליון, כשהוא מוטה באלכסון וזאת ממרחק של כ-3 מטרים.

העד ניגש אל הנאשמת, שעצרה רכבה במרחק של כ-30 מטרים, בצומת עם רחוב התקווה, בשל אור אדום שדלק ברמזור בכיוון נסיעתה, הורה לה לעצור את הרכב אחרי הצומת ובהמשך, רשם מפיה את הדברים הבאים: "הטלפון לא היה ביד. השוטר אמר לי שהוא ראה שלושים מטר אחרי כשאני בעצירה ברמזור אדום. יש נתיב חניה שמאלי וטענת שהיית ארבעה בניינים ממני ואתה מרכבי משקפיים".

הנאשמת העידה להגנתה ועל פי גרסתה נהגה במקום האמור, אך לא אחזה בטלפון הנייד ולא עשתה בו כל שימוש אחר.

עוד טענה הנאשמת, כי העד לא הרכיב משקפיים, בעת שניגש אליה, אף שהעיד בבית המשפט כי הוא מרכיב משקפי ראייה וכן טענה כי הבחינה בו יוצא מפתח בניין מספר 86 ולא בסמוך לבנין מספר 82, כפי שציין העד.

עדת ההגנה, אמה של הנאשמת, העידה ברוח דומה - היא ישבה לצידה של הנאשמת וראתה כי לא עשתה כל שימוש בטלפון הנייד, שהיה מונח במתקן קבוע ברכב. העדה עצמה שימוש בטלפון השייך לה.

לאחר ששמעתי את הצדדים, בחנתי את הראיות, לא אוכל לקבוע במידה הנדרשת בהליך פלילי, כי הנאשמת עברה את העבירה המיוחסת לה בכתב האישום.

עד התביעה ערך תרשומת מקיפה לעניין נסיבות המקרה, אך מאידך, עמדה הנאשמת על גרסתה, שנתמכה גם בעדות עדת ההגנה מטעמה ועדות שתיהן בבית המשפט עשתה עלי רושם אמין, עד כדי הטלת ספק בראיות המאשימה, שמא שגה העד במראה עיניו.

לאור כל האמור לעיל, החלטתי לזכות את הנאשמת מחמת הספק.

המועד שנקבע למתן הכרעת דין מבוטל.

המזכירות תשלח עותק מפסק הדין לצדדים.

ניתן היום, כ"ח שבט תשע"ד, 29 ינואר 2014, בהעדר הצדדים.